

Revselse; thi har han det, vil det Forbud, som staaer i § 3, ved mange Leiligheder kunne blive omgaaet. Jeg troer derfor, at det første Punctum i § 2 maatte være en Paragraph for sig selv, hvori der ogsaa udtrykkelig kunde staae, at legemlig Revselse ikke var indbefattet under „Magt og Tvang“; derimod skulde den anden Deel af § 2, som ogsaa maatte være en Paragraph for sig, alene omhandle de Tilfælde, hvori det skulde være Skipperen tilladt at anvende ethvert til hans Raadighed staaende Middel for at opretholde Orden og Lydighed, og i begge Tilfælde burde det udtrykkelig staae anført, at Mandstabet skal være behjælpeligt til at tilveiebringe den Orden, der forlanges.

Smedens der staaer anført i Motiverne, at man har tænkt saavidt muligt at samle Alt i denne Lov, er Spisetaxten undtagen, forsaavidt som den ikke staaer opført i Loven, men der kun henvises til den. Jeg vil troe, at det kunde være rigtigt, at ogsaa den stod her. Idet jeg omtaler dette, skal jeg i ethvert Tilfælde tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa en Forandring, som, efter hvad jeg kjender dertil, ansees for at være usselig med Hensyn til Spisetaxten; jeg skal henlede hans Opmærksomhed derpaa, fordi der i § 3 staaer, at de derom gjældende Bestemmelser fremdeles skulle vedblive, indtil de af Indenrigsministeriet forandres. Det er Bestemmelsen om 5 Pund haardt Brød ugentlig, jeg sigter til. Forsaavidt jeg har kunnet erkyndige mig derom, ansees dette i Almindelighed for at være for lidet, man regner i Almindelighed 7 Pund som Ugen for at være det, der vil være nødvendigt for en Mand. — Hvad Straffebestemmelserne angaaer, troer jeg de ere satte meget passende, kun med Hensyn til een Post forekommer det mig, at Straffen er sat noget lavt. Det er for en Forbrydelse, der kan gjøre ubodelig Skade, nemlig den: at sove paa sin Post, naar Manden er paa Udflugt. Efter min Mening er det den vigtigste Post paa et Skib. Jeg vil ikke sige Andet, end at Posten ved Roret jo kan være ligesaa vigtig; men, især paa et større Skib, vil der altid være Noget i Nærheden af Rormanden, som vil være opmærksom paa, naar denne skulde falde i Søvn og forsømme sin Stryng, hvor-

imod man ikke saaledes kan holde Die med den Mand, der staaer alene forude, og overordentlig Meget vil kunne forsømmes, hvis han sover i et Dieblis, da han netop skulde vaage. Jeg finder det derhos overmaade rigtigt, at de Bøder, der blive erlagte for Forseelserne, tilfalde Stiftelser, hvoraf Søfarende igjen nyde godt; men jeg troer, at det ikke ubelukkende skulde være Bombesøssen. Vel staaer der: „eller anden lignende velgjørende Stiftelse“, men jeg troer, at de saavidt muligt bør tilfalde en Kasse paa det Sted, hvor Skibet hører hjemme; thi ikke sjældent har man omkring i Søstæderne Indretninger, som kun ere bestemte for Sømand eller Sømandsenker, Kasser, hvortil der bliver tilskudt ved forskjellige Leiligheder, og saadanne Indretninger burde efter min Formening nyde godt af de Bøder, der blive idømte paa de Skibe, som der høre hjemme.

Angaaende det næste Capitel, som angaaer Forbrydelseerne Rømning og Mytteri, da har jeg Intet at bemærke, idet jeg troer, at de foreslaaede Bestemmelser ere meget rigtige; men jeg skal dog henstille, om ikke Tiden, der er sat som Maal for, hvad der skal betragtes som Rømning, er for lang, naar der nemlig i § 16 staaer: at kun den, der udebliver i mere end 2 Gange 24 Timer, betragtes som Rømningsmand. I Almindelighed ville Søfolk først besærfere mod Slutningen af Skibets Ophold paa et Sted; men naar Capitainen er nær ved at være færdig for at gaae til Søes, vil han ikke kunne vente i 2 Gange 24 Timer, inden han søger at forslaffe sig en ny Mand. Det maatte derfor være nok, hvis der blot stod 1 Gang 24 Timer, saameget mere som der i Slutningen staaer: „at han da skal betragtes som Rømningsmand, medmindre han paaviser Omstændigheder, der gjøre det antageligt, at han ikke har villet unddrage sig sin Tjeneste.“

Den 3die Afdeling, som vedrører Mandstabets Stryng m. v., afhjælper efter min Mening et ved flere Leiligheder sølt Savn. Jeg har flere Gange hørt Leilighed til at erfare Savnet af de Bestemmelser, der staae her. Naar f. Ex. Søfolk ere forhyrede for en bestemt Reise, og saa Skibet faaer en anden Bestemmelse, saa er der opstaaet Strid om, hvorvidt Mandstabet var forpligtet til i saa Til-